

řadu menších náměstí, a poněvadž vrch Ž. jest dostatečným zdrojem vzduchu pro regulované území. Dále namítá stížnost, že při regulaci mělo býti přihlíženo též k potřebám hospodářským a z důvodu toho neměla odnímána býti půda domům činžovním a obytným, ježto tím zničena bude celá řada živností i s personálem v nich zaměstnaným, a že mělo býti přihlíženo k tomu, zda obec, vzhledem ke své těžké finanční situaci, bude vůbec s to uvéstí navrženou regulaci ve skutek. Náměstí nebylo prý zapotřebí nadbytečně rozšiřovati, ježto podobně jako ve vnitřní Praze mohla frekvence usnadněna býti zřízením úzkých jízdních drah s řadou přechodů a odpočívadel.

Veškeré tyto námitky musil nss již proto odmítnouti jako nepřipustné, že st-l neuplatnil jich v námitkovém řízení proti vyloženému přehlednému plánu, ačkoliv měl k tomu příležitost, ježto již z důvodové zprávy, jež dle nař. rozhodnutí tvoří součást plánu, mohl seznati, z jakých příčin projektuje úřad náměstí takových rozměrů. To však st-l učiniti opomínil, zejména nevytýkal, že dosavadní veřejná prostranství spolu s vrchem Ž. zajišťují i bez navrhované úpravy dostatek čerstvého vzduchu pro území Ž., že obec není s to vzhledem na svoji finanční situaci realizovati navržené úpravy, a že vhodným rozdělením náměstí na přechody, jízdní dráhy a odpočívadla možno i při menším jeho objemu vyhověti potřebám komunikačním. Jsou proto uvedené námitky, teprve v řízení před nss-em vznesené, nepřipustny podle §§ 5 a 6 zák. o ss.

Č. 11.496.

Stavební právo (Praha): Úsudek úřadu o důležitosti určité komunikace v budoucnosti může vždy spočívat pouze na odhadu, odhad ten však nesmí býti zcela libovolný, nýbrž musí býti opřen o konkrétní skutečnosti.

(Nález ze dne 24. října 1934 č. 18.656.)

V ě c: JUDr. Jiří a Božena V. v P. proti min. veř. prací o přehledný regulační a zastavovací plán Žižkova.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Nař. výměrem potvrdilo min. veř. prací v dohodě s min. železnic částečný přehledný regulační a zastavovací plán upravující území Ž. a zamítlo námitky st-lů proti zamýšlenému rozšíření K.-ovy tř. na stranu jižní na úkor plochy zastavěné domem st-lů čp. 840. Nař. rozhodnutí, pokud se týká st-lů, opírá se o tyto důvody: K.-ova tř. a její pokračování ulicí T.-ou bude jednou z hlavních příjezdních komunikací k novému nákladnímu nádraží u Č.-ého dvora. Již za dnešní doby vykazuje třída ta velmi hustou dopravu vozovou a silnou frekvenci pěší, která se zmnohonásobí po vybudování uvedeného nádraží. Pro tuto svou dopravní důležitost vyžadovala by tato komunikace mnohem značnějšího rozšíření a jedině hospodářské důvody, jakož i ohled na přilehlé velmi úzké bloky stavební vedl k tomu, že bylo navrženo jen v šířce nejnutnější, t. j. 25 m. Rozšíření K.-ovy třídy pouze na jižní stranu stalo se proto, že stavební bloky na této straně jsou tak hluboké,

že toto rozšíření při navrhovaném způsobu zastavení ještě snesou, aniž se podstatně zhoršují hygienické poměry v těchto blocích a aniž se zvětšuje podstatně spád příslušných ulic do K.-ovy třídy zaústějících, jak by tomu bylo, kdyby rozšíření její dalo se na úkor strany severní. Ná- zoru, že K.-ova třída nebude mít té dopravní důležitosti, která se u ní předpokládá, ježto povozy od nákladního nádraží u Č.-ého dvora budou spíše jezdit třídou P.-ovou a B.-ovou, nelze sdílet, ježto trať T.-ou tří- dou a K.-ovou třídou je kratší než trať ulicí P.-ovou a ulice B.-ova vede jiným směrem. Námět st-lů, aby rozšířila se jen vozovka K.-ovy třídy na úkor chodníku, nelze vzít v úvahu, neboť tímto rozšířením vozovky ne- přispělo by se podstatně k uvolnění vozové dopravy v těchto místech a zúžení chodníku bylo by ohrožením pěší frekvence. Doporučované zří- zení loubí v domech po obou stranách K.-ovy třídy nedá se prakticky provést, ježto by šlo o provedení loubí v celé řadě domů, které jsou vy- stavěny o různých hloubkách traktu při ulici, takže šířka loubí byla by různá a mimo to i podlahy v přízemí v těchto domech jsou různě zalo- ženy, takže výška loubí vůbec by byla nedostatečná aneb by loubí bylo po různých výškách nedostatečně odstupňováno.

Stížnost proti tomuto rozhodnutí podaná vytýká, že K.-ovu třídu není třeba rozšiřovati do té míry, jak úřad se domnívá, ježto nemá a nebude mít oné důležitosti komunikační, jak úřad předpokládá. Neboť tato ko- munikace nebude pro svou klikatost a spád vyhledávána pro dopravu, nýbrž bude spíše používáno blízkých ulic P.-ovy a B.-ovy. Ulice ta ne- bude také dle náhledu st-lů nikdy spojit mezi Prahou a venkovem, nýbrž bude sloužiti pouze k účelům lokálním.

Dle toho, co uvedeno, jest především spor o to, zda K.-ova třída vzhledem ke své poloze a k projektované výstavbě Ž., bude v budou- cnosti používána pro dopravu do té míry, že z důvodů bezpečnosti a snadnosti této dopravy jest odůvodněno, aby byla rozšířena na 25 m. Otázka tato není otázkou právní, nýbrž odbornou otázkou skutkovou, jejíž zodpovězení závisí od výsledku hodnocení nejrozumnějších skutko- vých okolností a to nejen takových, které již nyní existují, nýbrž i tako- vých, které teprve v budoucnosti pravděpodobně nastanou. Vzhledem k ustanovení § 6 zák. o ss nemůže nss pouštět se do přezkoumání této otázky po stránce věcné, nýbrž musí svou revisi omeziti pouze na to, zda úřad při rozhodování o uvedené otázce nedopustil se nějaké pod- statné vady řízení.

V tom směru vytýká stížnost, že o důležitosti dotyčné komunikace v budoucnosti nebyl proveden žádný důkaz, že odůvodnění jest paušální, není přesvědčivé a spočívá na pouhé domněnce. Výtka tato není dů- vodna. Od úřadu nelze požadovati, aby prováděl přesný důkaz o tom, do jaké míry v budoucnosti bude dotyčné komunikace užíváno. Úsudek jeho v tom směru bude vždy spočívat na pouhém odhadu, který arci nesmí býti zcela libovolný, nýbrž musí opírat se o konkrétní skuteč- nosti. Tomuto požadavku však úřad vyhověl, když k vyvrácení námitek st-lů uvedl, že třída K.-ova bude jednou z hlavních příjezdných komu- nikací k novému nákladovému nádraží u Č.-ého dvora a že pro dopravu k tomuto nádraží bude vyhledávána spíše než ul. P.-ova, poněvadž jest spojením kratším, a také spíše než ul. B.-ova, poněvadž tato vede jiným směrem.

K námitkám, že K.-ova třída nebude spojit mezi Prahou a venkovem a že další části Prahy budou patřit do obvodu nádraží na M., při čemž z části uplatní se také nádraží M.-ovo, dlužno podotknouti, že v nař. rozhodnutí se netvrdí, že K.-ova třída bude spojit mezi Prahou a venkovem, a že i Staré a Nové Město budou v první řadě odkázány na nové nádraží u Č.-ého dvora, nýbrž se v něm pouze konstatuje, že K.-ova třída má již nyní velmi hustou dopravu vozovou a silnou frekvenci pěší, která po zřízení nádraží u Č.-ého dvora se mnohonásobí, a že pro tuto svou důležitost dopravní vyžadovala by ještě většího rozšíření, než jak jest projektováno a že jen ohled na úzké přilehlé stavební bloky vedl k tomu, že bylo rozšíření navrženo na míru nejnutnější, t. j. na 25 m. Poněvadž nss tento úsudek odborného úřadu, jakým jest podle § 1 odst. 1 a § 4 odst. 1 zák. č. 88/20 stát. reg. komise i min. veř. prací, po stránce věcné není povolán přezkoumávat, po stránce formální však podstatných vad neshledal, musil jej proto podle § 6 zák. o ss položit též za základ svému rozhodnutí.

Totéž platí o otázce, zda pro zvýšenou dopravu by stačilo rozšířit jízdní dráhu po obou stranách na úkor chodníků tím, že by chodníky ty se zužovaly aneb přeložily pod loubí. Také řešení těchto otázek mohl nss přezkoumat jen po stránce formální. Není však výtkou formální. Namítá-li stížnost, že úsudek žal. úřadu, že rozšířením vozové dráhy na úkor chodníků nepřispělo by se podstatně k uvolnění dopravy, že by se však naproti tomu ohrozila frekvence pěší, není dosti přesvědčivý.

Pokud pak se týká návrhu st-lů na zřízení podloubí, uvedl žal. úřad, že zařízení to nedá se prakticky provést, ježto by šlo o provedení loubí v celé řadě domů, které jsou vystavěny o různých hloubkách traktu při ulici, takže šířka loubí byla by různá, a mimo to i podlahy přízemí v těchto domech jsou různě založeny, takže výška loubí buď by byla nedostatečná, nebo by loubí bylo po různých výškách nesystematicky odstupňováno. Stížnost sice uznává tato fakta, ale vidí nedůslednost v tom, že žal. úřad vyvrací námitky st-lů poukazem na stav nynější, ačkoliv jinak tvrdí, že jeho projekt týká se budoucnosti.

I kdyby v této námitce bylo možno vidět výtku povahy formální, není možno nalézt v nař. rozhodnutí vytýkaného rozporu, neboť návrhem na zřízení loubí chtěli st-lé docílit toho, aby nynější fronta jejich domu byla zachována a proto zcela právem uvažoval žal. úřad, zda při zachování nynějších front domů jest zřízení loubí dobře možno.

Proti výroku úřadu, kterým odepřeno bylo provést rozšíření ulice K.-ovy na stranu severní, namítají st-lé, že pouhým pohledem na plán lze se přesvědčit o tom, že bloky na sev. straně jsou více než dosti hluboké, a že při rozšíření K.-ovy ulice na stranu jižní budou spády ulic příčných ještě větší než dosud a než by byly, kdyby se rozšíření provedlo na stranu severní. Namítá tedy stížnost, že rozšířením K.-ovy ulice na stranu severní docílilo by se při menším poškození interesů výhodnější úpravy v zájmu veřejném. Kdyby tomu skutečně tak bylo, pak by ovšem bylo povinností úřadu volit alternativu interesů méně poškozující (srov. nál. Boh. A 8507/30).

Než nss nemohl ani v tomto bodě stížnosti vyhovět. Žal. úřad netvrdí v nař. rozhodnutí, že bloky na jižní straně K.-ovy třídy jsou hlubší než na straně severní, nýbrž uvedl pouze, že bloky na jižní stranu jsou

tak hluboké, že při navrhovaném způsobu zastavění, čímž, jak z plánu patrno, míněno jest zastavění v blocích otevřených, ještě spíše snesou rozšíření ulice na tuto stranu. Že by způsob zastavění bloků na sev. straně umožňoval spíše rozšíření ulice na stranu severní než na stranu jižní, stížnost netvrdí a o způsobu zastavění vůbec se nezmiňuje. Nepostihuje tedy stížnost v tomto bodě smysl nař. rozhodnutí, které klade důraz na způsob zastavění. Pokud pak stížnost týká se spádu příčných ulic, popírá pouze správnost zjištění žal. úřadu, aniž by nesprávnost jeho blíže konkretisovala, jak to vyžaduje předpis § 18. zák. o ss. Na data, která st-lé o frekvenci v K.-ově třídě si opatřili po vydání nař. rozhodnutí, nemohl nss vzít zřetele, poněvadž žal. úřad o ně se neopírá a ani k nim hleděti nemohl, ježto st-lé je ve svých námitkách neuplatnil.

Nss nemohl vyhověti ani námitce, že zúžením bloku na úkor pozemků uličních porušena bude zásada hospodárnosti a hygieny vyžadující toho, aby vnitřní prostora bloků nebyla nad potřebu zužována, neboť úsudek o tom, zda a do jaké míry je zapotřebí takového zúžení za účelem rozšíření pozemku uličního, musí býti ponechán stát. reg. komisi a žal. úřadu, jakožto úřadům odborným (§ 6 zák. o ss). Pokud konečně stížnost vyslovuje pochybnosti, zda obec při své finanční situaci vůbec bude s to, aby realizovala navržené úpravy, nemohl se nss těmito vývody vůbec zabývat, ježto v námitkovém řízení nebyly uplatněny (§ 5 zák. o ss).

Č. 11.497.

Stavební právo (P r a h a): Provádějíc svůj úkol ve smyslu § 2 zák. č. 88/1920 Sb., může se státní regulační komise omeziti na stanovení hlavních rysů budoucí regulace, významných pro vytvoření organického městského celku, avšak i tato rámcová a schematická úprava musí býti aspoň do té míry určitá, aby bylo možno posouditi její proveditelnost, jakož i to, zda vyhovuje potřebám, k nimž podle § 1 cit. zák. má býti hleděno při sdělávání přehledného plánu.

(Nález ze dne 24. října 1934 č. 18.657.)

V ě c : Tělocvičná jednota »Sokol« v Ž. (adv. Dr. Josef Bouzek z Prahy a František H., starosta jednoty) proti ministerstvu veřejných prací o přehledný regulační a zastavovací plán Žižkova.

V ý r o k : Nař. rozhodnutí, pokud se dotýká st-lčina pozemku č. kat. 8/12, zrušuje se pro vadnost řízení.

D ů v o d y : Výměrem z 5. září 1930 potvrdilo min. veř. prací v dohodě s min. železnic přehledný regulační a zastavovací plán Ž., podle něhož má nynější letní cvičiště Těl. jednoty »Sokol« v Ž. zřízené na pozemku č. k. 8/12 státi se součástí veřejného sadu, a má přes ně vésti nová komunikace směřující od usedlosti »P.« v přímém směru k budově »Památník národního osvobození«.

Námitky, které Těl. jednota »Sokol« vznesla proti tomuto ustanovení přehledného plánu, zamítl žal. úřad v podstatě z toho důvodu, poněvadž letní cvičiště, nasypané vysoko nad okolní terén, vystupuje ná-